

Der kom nogle Udtalelser, der gav Udtryk for, at man var ikke helt klar over, om dette med de 48 Kr. som Maksimum var efter Overenskomsten, men om, at Købstæderne ikke maatte have været med, erindrer jeg ikke, at der kom et eneste Ord. Det ser mig derfor lidt mærkeligt ud, at man nu har opdaget, at Overenskomsten var anderledes, end baade Ministeren og Talerne ved første Behandling har ment at kunne gaa ud fra. Det vil derfor fortaas, at naar der heller ikke i Betænkningen staar noget som helst om, hvorfor man har strøget Købstæderne, bliver man noget forbavset, naar man nu her ved anden Behandling pludselig faar at vide, at det er, fordi det var imod Overenskomsten.

Jeg vil paa ny udtale det Haab, at man ved en fortsat Forhandling kan naa til et Resultat, der ikke stiller Købstædernes Friskoler ugunstigere, end Tilfældet har været hidtil, men stiller dem lige med Friskolerne paa Landet.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg var ikke med i Overenskomstforhandlingen i Udvalget, jeg fik kun Overenskomsten forelagt her i Tinget og tiltraadte den. Som jeg sagde før, saa jeg godt, at der stod: de Skoler, som var optagne paa Loven af 1908, og naar man vil tage Overenskomsten bogstaveligt, vil det være rigtigt, at Lovforslaget nu bliver ændret som foreslaet. Men jeg troede, at Udtrykket „Loven af 1908“ refererede sig til den Udvidelse, som Loven havde faaet i 1916. Det gør det altsaa ikke, og jeg bøjer mig for, hvad der er sket ved Overenskomsten.

Ordføreren (Kofod): Det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) sagde, at det fremgik ikke af Betænkningen, hvorfor man havde ændret Udtrykket „udenfor København“ til „paa Landet“. Jeg mener, at det fremgaar af Betænkningen. Thi det fremgaar af Betænkningen, at vi har spurgt Undervisningsministeriet om, hvorvidt det var Hensigten at ændre noget i den Praksis, der har udviklet sig vedrørende de frie Skolers Tilskud fra Staten i Henhold til Lærerlønnsloven af 27. Maj 1908 § 6, og at vi som Svar herpaa har faaet en Udtalelse fra Ministeriet om, at man ikke har tilset nogen Ændring i den Praksis, der har udviklet sig med Hensyn til Betingelserne for de private Skolers Tilskud. Saa-

ledes skønner man heller ikke i Undervisningsministeriet, at Lovforslagets Affattelse vil kunne medføre nogen Ændring i den hidtil fulgte Praksis. I Overensstemmelse hermed, under Henvisning hertil i Betænkningen og under Henvisning til, at der i den afsluttede Overenskomst udtrykkelig er Tale om de Skoler, der omfattedes af § 6 i Loven af 27. Maj 1908, har vi stillet vort Ændringsforslag. Jeg tror i Virkeligheden, at det af Betænkningen tilstrækkelig tydeligt fremgaar, hvorfor dette Ændringsforslag er stillet.

Friis-Skotte: Det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) udtalte, at der ikke ved første Behandling var fremkommet nogen Udtalelse om, hvorvidt det foreliggende Lovforslag var i Overensstemmelse med den af Partierne trufne og af Rigsdagen billigede Overenskomst. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg udtrykkelig sagde, at det forekom os, at Bestemmelsen i § 2 var mere vidtgaaende end den trufne Aftale, og at vi i det kommende Udvalg forbeholdt os at undersøge Rækkevidden og Konsekvensen af denne Afvigelse. Det er i Henhold til disse Undersøgelser, at man er kommet til det Resultat, at det vilde være at gaa videre, hvis man gav Loven den Affattelse, der var foreslaet af Ministeren. Det er Hensigten at føre § 2, 1ste Stykke, i Lovforslaget tilbage til Ordlyden i § 6 i Loven af 27. Maj 1908 og at fastholde, at det ganske som hidtil kun er de private Skoler paa Landet og de private Skoler, der ikke fører til nogen Eksamen, der har en lov-hjemlet Ret, og ikke andre Skoler, der udenfor Loven maatte have faaet tilsvarende Tilskud bevilgede paa Finansloven. De maa som hidtil, om nødvendigt, søge Forhøjelse ved Bevilling paa selve Finansloven. Forholdet er det, at man ikke udvider Kredsen af de Skoler, der har lov-hjemlet Ret til et særligt Tilskud.

Jensen-Sønderup: Jeg brugte sikkert den Vending, da jeg talte om, hvad der ikke kom frem ved første Behandling „saa vidt jeg erindrer“. Nu siger den sidste ærede Taler, at han ved første Behandling havde gjort opmærksom paa, at det, der fandtes i § 2, maaske var videregaaende end Overenskomsten tillod. Maa jeg nu spørge — jeg bekender, at jeg ikke har haft Tid til at slaa det efter i Rigsdagstidende — gjorde det ærede Medlem i sin Udtalelse den Gang udtrykkelig op-